

Amsterdam), gezellige buurtgenoten: wat wil een mens op zo'n dag nog meer?

Een genot is het. Helemaal na mijn ervaringen van de laatste paar maanden. Gelukkig bestaan ze nog, de verenigingen waar een ongedwongen sfeer heerst, waar de gemiddelde leeftijd eerder 50 dan 75 is, waar men in- en uitloopt en waar de postzegels de zaal uit barsten. Proeft u het ook? En toch wil ik het ook nog van de mensen zelf horen. Nou, dat tart elke beschrijving. De eerste de beste vrouw die ik aanschiet, beweert dat ze voor twaalf uur niet vertrokken is. De vaste klanten blijven tot na middernacht. Dat zijn uiteraard een paar die de bar bevolken, maar ook de doorgewinterde postzegelsnuffelaars. De voorzitter, één en al vriendelijkheid (waarom valt dat toch zo op, dat zou toch normaal moeten zijn?), komt een praatje maken. Gezamenlijk drinken we er eentje op de vereniging en hij vertelt dat het ledenaantal de laatste tien jaar

stabiel gebleven is. Dat lijkt me wat bescheiden, want van diverse anderen had ik al gehoord dat er van een aardige groei sprake is. Met name jongeren komen er bij (lees: veertigers tot zestigers). En de voorzitter wijst zo drie of vier mensen aan die het afgelopen jaar lid zijn geworden. Hoe doet hij dat? Dat willen we natuurlijk weten. Wat is het geheim van Ede? Nou, een jong actief bestuur, dat er sfeer in brengt. Ja, ja, dat zal waar wezen, maar het lijkt me niet voldoende. Er zijn plenty besturen die hun best doen, maar zonder dit resultaat. Ondertussen wordt de winnaar van de raad-hoeveel-zegels-hierin-zitten bekend gemaakt en vanuit de bar hoor ik: 'Daar moet op gedronken worden'. In een achterliggend zaaltje gaat de frituur aan en straks zal een enorme schaal met bittergarnituur rondgaan. Er stonden al bakjes pinda's. Zou dat allemaal helpen? Toch wel vreemd dat er meer dan 150 leden niet naar de maandelijkse bijeenkomst

Beoordeling De Globe, afdeling Ede

Bezocht op 7 mei 2009
 Aantal leden: 200
 Aantal aanwezigen: ong. 35

Positief:
 gezellige inloop...
 ...en late uitloop
 jeugafdeling
 veel postzegels

Negatief:
 weer die dialezing
 te lage opkomst
 trage nieuwtjesdienst

Waardering:

Accommodatie	👍👍👍👍👍
Programma	👍👍👍👍👍
Postzegelgehalte	👍👍👍👍👍
Sfeer	👍👍👍👍👍
Kom ik nog eens terug?	👍👍👍👍👍

komen. Die weten vast niet wat ze missen. Toch intrigeert mij nog steeds waarom hier wel sprake kan zijn van ledengroei. Ik besluit een paar nieuwe leden maar eens te bevragen. Nou, dat brengt inderdaad duidelijkheid. Niks actief, jong bestuur. Gewoon ouderwetse dwang. Pistool-op-de-borst mentaliteit. De eerste de beste man meldt: 'Ik ben lid geworden om van het gezeur af te zijn.' Hoezo? 'Ja, mijn buurman bleef maar zeuren. Hij had me een keer op de ruilbeurs gezien en sindsdien bleef het maar doorgaan. We hebben allebei een hond en als we die uitlaten, ziet hij me en begint weer te zeuren dat ik lid moet worden. Uiteindelijk heb ik dat dan maar gedaan.' Juist. Ik combineer het opvallend

grote aantal honden in Ede met de ledengroei van de postzegelvereniging en weet voldoende. Soms is de oplossing zo eenvoudig. Dwingen, zeuren, dat werk. Maar, we gaan niet over één nacht ijs, dus schiet ik nog een tweede man aan die pas lid is. Hij beweert dat een kennis hem heeft overgehaald. Daarbij kijkt hij schielijk naar een tafelgenoot met een postuur dat past bij een grote hondenbezitter. Het is mij glashelder. Deze ledengroei wordt nauwkeurig geregisseerd. Daar kunnen ze in de rest van Nederland nog wat van leren. En als de nieuwe leden eenmaal binnenvallen, de gigantische voorraad stuiverboeken zien, de overvriendelijkste voorzitter meemaken en de borrelhapjes voorbij laten komen, dan gaan ze nooit meer weg. Ik zie niet alleen de zomer, maar ook de toekomst van deze vereniging zonnig in. Ik slenter richting de uitgang, en twee mannen sluiten me onopvallend in. Of ik geen lid wil worden? Ik slik even. Eigenlijk heb ik het niet zo op honden. Maar al die boeken met postzegels, die bakken brieven: vanavond had ik er geen tijd voor en mijn vingers jeukten. Ik denk dat ik het maar doe. De zoektocht naar postzegelverenigingen neemt in Ede een eind. Ik hoop dat u de afgelopen maanden genoten heeft. Lest best. U weet nu, wat ik volgende maand ga meemaken.

